

BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA

I E R E M I A

Imre Tokics
Traducere Loredana Sîrbu

evs
editura viață și sănătate

©2015 General Conference of Seventh-day Adventists®.

Toate drepturile rezervate.

Studiile biblice pentru Școala de Sabat majori, ediția pentru instructori, integral sau părți din ele, nu pot fi editate, modificate, adaptate, traduse, reproduse sau publicate de nicio persoană sau instituție, fără un acord scris prealabil al Conferinței Generale.

Logoul și numele „Adventist de Ziua a Șaptea” și „Adventist” sunt mărci înregistrate ale Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea și nu pot fi folosite fără autorizarea acestuia.

Studiile Școlii de Sabat majori, ediția pentru instructori, sunt pregătite de Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale sub îndrumarea generală a Comitetului Mondial al Școlii de Sabat. Ele reflectă contribuția comitetului și nu reprezintă în exclusivitate punctele de vedere ale autorului/autorilor.

Autor: Imre Tokics

Pentru ediția în limba română:

Traducere: Loredana Sirbu

Lectura traducerii, adaptare: Florian Ristea

Tehnoredactare: George Toncu

Conceptul grafic pentru edițiile full-color: Dragoș Gârea

Copertă: Dragoș Garea

Redactare: Alina Badea

Corectură: Lavinia Goran

Textele biblice: traducerea Cornilescu, ediția Casa Bibliei, București, 2012.

La citatele din cărțile lui Ellen G. White, numărul paginii este cel din original.

ISSN 1841–6543

CUPRINS

<i>My-Yttan</i>	4
<i>Un act de normalitate</i>	6
<i>Cercetați Scripturile</i>	7
Studiul 1. Chemarea lui Ieremia la slujba de profet (varianta în care este inclus și devoționalul zilnic pentru 26 septembrie – 3 octombrie)	9
Studiul 2. Criza din interior și amenințarea din afară	24
Comentarii pentru instructori, studiul 1	33
Comentarii pentru instructori, studiul 2	38
Studiul 3. Ultimii cinci regi ai lui Iuda	43
Studiul 4. Mustrare și pedeapsă	55
Studiul 5. Necazurile profetului	67
Studiul 6. Simboluri și semnificații	79
Studiul 7. Criza continuă	91
Studiul 8. Reformele lui Iosia	103
Studiul 9. Jugul lui Ieremia	115
Studiul 10. Distrugerea Ierusalimului	127
Studiul 11. Legământul	139
Studiul 12. Înapoi în Egipt	151
Studiul 13. Lecții din cartea lui Ieremia	163
Vești misionare	175
Programe Radio Vocea Speranței, Speranța TV	193

MI-YITTAN

La fel ca majoritatea limbilor, ebraica biblică este plină de cuvinte și expresii care transmit și un alt sens decât cel imediat. Un exemplu este *mi-yittan*, un cuvânt compus din *mi* care înseamnă „cine?” și *yittan*, care înseamnă „va da”, deci „cine va da?”

În Biblia ebraică, construcția aceasta are înțelesul de „dorință, jind, râvnă după ceva”. Spre exemplu, copiii lui Israel, în timpul călătoriei lor prin deșert, au exclamat: „O, de-am fi fost omorâți de mâna Domnului în țara Egiptului!” (Exodul 16:3, NTR). Cuvintele redată aici cu strigătul „O!” proveneau din *mi-yittan*. În Psalmul 14:7, David spune: „O, de ar porni din Sion izbăvirea lui Israel!” Evreul nu spune „O!”, ci *mi-yittan*. În Iov 6:8, Iov exclamă: „O, de mi s-ar asculta dorința...”! „O” redă aici expresia *mi-yittan*.

Ea mai apare și în Deuteronomul 5:29. Rememorând istoria intervențiilor providențiale ale lui Dumnezeu, Moise le amintește copiilor lui Israel că i-au cerut să fie purtătorul lor de cuvânt înaintea Domnului ca să nu moară și că Domnul a spus atunci, mulțumit de cererea lor: „O, de ar rămâne ei cu aceeași inimă ca să se teamă de Mine și să păzească toate poruncile Mele...”! Da, cuvântul tradus cu „O” este *mi-yittan*!

Incredibil! Domnul, Dumnezeu Creator, Acela care a făcut spațiul, timpul și materia, Acela care a adus lumea noastră la existență printr-un cuvânt, Acela care i-a suflat în nări lui Adam suflare de viață, a rostit o expresie asociată în general cu slăbiciunea și cu limitările omenești!

Iată un argument în plus despre realitatea voinței libere a omului și totodată despre limitele pe care Ți le pune Dumnezeu în intervențiile Sale în marea luptă. Utilizarea aici a lui *mi-yittan* arată că nici chiar Dumnezeu nu ne calcă în picioare voința liberă (dacă ar face-o, voința ar înceta să mai fie liberă).

Dacă există în Noul Testament o carte care ne dezvăluie realitatea dorinței lui Dumnezeu ca oamenii să-L asculte și a tendinței omului de a nu-L asculta, atunci cartea aceea este Ieremia, tema studiului din acest trimestru. Cartea prezintă, pe fundalul marilor schimbări geopolitice din Orientul Apropiat antic, lucrarea și mesajul profetului înflăcărat și credincios pentru un popor care, în majoritate, nu era dispus să-l audă.

Deschizându-se cu chemarea pe care i-o adresează Dumnezeu profetului, cartea ne poartă de-a lungul mai multor decenii de istorie biblică în care Domnul a proclamat prin intermediul acestui bărbat niște adevăruri care sunt încă de la început fundamentale pentru mesajul biblic. Iar dintre toate adevărurile spirituale transmise aici, cuvintele următoare surprind esența așteptărilor pe care le are de la poporul Său: „Așa vorbește Domnul: «Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui. Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu sunt Domnul, care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Căci în acestea găsesc plăcere Eu», zice Domnul” (Ieremia 9:23,24).

Lectura cărții Ieremia ne poartă într-o călătorie spirituală din punctul cel mai de jos al decăderii ființei umane până în punctul cel mai de sus al măreției Domnului, care exclamă: *Mi-yittan*, de ați avea voi o astfel de inimă!

*Dr. Imre Tokics este șeful Catedrei de Vechiul Testament
de la Colegiul Teologic Adventist din Pecel, Ungaria.
Predă Vechiul Testament și științe religioase iudaice
și are un doctorat în drept.*

UN ACT DE NORMALITATE

Dumnezeu nu a creat o lume monocromă. Ar fi fost plictisitoare și monotonă. A creat-o în culori debordante, care ne încântă privirea, ne stimulează gândirea, imaginația, creativitatea, ne bucură și ne motivează. Este o sursă de fericire.

Studiile Școlii de Sabat vor respecta și ele, curând, această ordine a lucrurilor. Primele două lecții din acest trimestru sunt diferite ca formă, conținut și culoare, pentru a ne ajuta să ne facem o idee despre cum vor fi, începând cu anul 2016, cele două tipuri de broșuri cu studiile biblice ale Școlii de Sabat.

Astfel, prima lecție este o mostră a primului model pe care vi-l propunem: ediția standard a studiilor pentru Școala de Sabat, cu devoționalul zilnic inclus. A doua lecție este o mostră a celui de-al doilea model propus: ediția standard a studiilor, varianta simplă. Ambele modele vor fi diferite de tot ce am avut până acum la Școala de Sabat. Vă veți convinge comparând primele două lecții din acest trimestru cu celelalte unsprezece, realizate în forma veche, monocromatică, ce va ieși din uz.

Noile studii vor fi diferite nu doar în ce privește grafica și culorile, ci și în ce privește conținutul, îmbunătățit cu multe lucruri practice. Tot din motive de ordin practic, unele elemente din vechile studii nu se vor mai regăsi în noile studii, ci vor fi publicate separat. Astfel, *Comentarii pentru instructori*, *Comentarii Ellen G. White* și *Vești misionare* vor fi materiale separate, disponibile doar pentru cei care le doresc (pentru *Vești misionare* este suficient un abonament pentru fiecare biserică). Așadar, suntem invitați să alegem ce tip de abonament și materiale pentru Școala de Sabat vom folosi, personal, pentru anul 2016.

Nu este cazul să privim în urmă, căci ceea ce lăsam acolo – în privința formei studiilor Școlii de Sabat – este o lume monocromă. Experiența către care pășim acum, prin harul lui Dumnezeu, este una nouă, frumoasă, care ne va aduce bucurie și ne va stimula gândirea. Când totul în jur debordează de culoare, de varietate și frumusețe, trecerea studiilor biblice ale Școlii de Sabat către un format actual este un act de normalitate.

Florian Ristea,

Școala de Sabat / Lucrarea Personală

CERCETAȚI SCRIPTURILE

„Dacă Biblia ar fi citită mai mult, dacă adevărurile ei ar fi înțelese mai bine, noi am fi un popor mult mai luminat și mai inteligent. Sufletul capătă putere prin cercetarea paginilor Scripturii. (*Sfaturi pentru biserică*, p. 113)

Octombrie

1. Exodul 24
2. Exodul 25
3. Exodul 26
4. Exodul 27
5. Exodul 28
6. Exodul 29
7. Exodul 30
8. Exodul 31
9. Exodul 32
10. Exodul 33
11. Exodul 34
12. Exodul 35
13. Exodul 36
14. Exodul 37
15. Exodul 38
16. Exodul 39
17. Exodul 40
18. Leviticul 1
19. Leviticul 2
20. Leviticul 3
21. Leviticul 4
22. Leviticul 5
23. Leviticul 6
24. Leviticul 7
25. Leviticul 8
26. Leviticul 9
27. Leviticul 10
28. Leviticul 11
29. Leviticul 12
30. Leviticul 13
31. Leviticul 14

Noiembrie

1. Leviticul 15
2. Leviticul 16
3. Leviticul 17
4. Leviticul 18
5. Leviticul 19
6. Leviticul 20
7. Leviticul 21
8. Leviticul 22
9. Leviticul 23
10. Leviticul 24
11. Leviticul 25
12. Leviticul 26
13. Leviticul 27
14. Numeri 1
15. Numeri 2
16. Numeri 3
17. Numeri 4
18. Numeri 5
19. Numeri 6
20. Numeri 7
21. Numeri 8
22. Numeri 9
23. Numeri 10
24. Numeri 11
25. Numeri 12
26. Numeri 13
27. Numeri 14
28. Numeri 15
29. Numeri 16
30. Numeri 17

Decembrie

1. Numeri 18
2. Numeri 19
3. Numeri 20
4. Numeri 21
5. Numeri 22
6. Numeri 23
7. Numeri 24
8. Numeri 25
9. Numeri 26
10. Numeri 27
11. Numeri 28
12. Numeri 29
13. Numeri 30
14. Numeri 31
15. Numeri 32
16. Numeri 33
17. Numeri 34
18. Numeri 35
19. Numeri 36
20. Deuteronomul 1
21. Deuteronomul 2
22. Deuteronomul 3
23. Deuteronomul 4
24. Deuteronomul 5
25. Deuteronomul 6
26. Deuteronomul 7
27. Deuteronomul 8
28. Deuteronomul 9
29. Deuteronomul 10
30. Deuteronomul 11
31. Deuteronomul 12

Sâmbătă, 26 septembrie

VOINȚĂ PENTRU A ÎMPLINI VOINȚA SA

*Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să
cunoască dacă învățătura este
de la Dumnezeu.
(Ioan 7:17)*

Intotdeauna am recunoscut importanța voinței omului. Întotdeauna am respectat oamenii care au reușit în bună măsură să ducă o viață ordonată prin autodisciplină. Dar se pare că mulți nu reușesc niciodată să rupă lanțurile obiceiului și să își respecte deciziile tot timpul.

Pe parcursul slujirii mele, am îndemnat foarte mulți oameni să ia hotărârea cea bună pentru Dumnezeu și pentru caracterul Său. Însă, când sunt presați, mulți pur și simplu nu vor să fie așa cum știu că ar trebui să fie. Da, este bine să nu fim imprudenți sau neatenți atunci când luăm decizii în viață. Și da, uneori este bine să ne luăm un timp de gândire până la luarea anumitor decizii. Dar, când vine vorba despre Domnul Isus Hristos și despre adevărul Său, indecizia nu ne ajută cu nimic.

Orice decizie implică un anumit risc. Dar, dacă dorim ca viața creștină să fie o realitate, atunci trebuie să pășim înainte cu încredere și curaj, la fel cum au pășit israeliții în Marea Roșie. Cine-L urmează pe Hristos cu fermitate cunoaște puterea Lui de a mântui. Ezitarea de a lua o decizie cu privire la adevărurile lui Isus Hristos este o dovadă că nu suntem dispuși să renunțăm la obiceiurile noastre. Cu cât suntem mai sinceri și mai consecvenți în consacrarea noastră față de adevăr, cu atât viața noastră va urmări mai mult neprihănirea. Decizia de a-L urma pe Hristos poate scoate la iveală nevoia de a face unele schimbări; să fim dispuși să le facem! Ea poate presupune acomodarea la noi realități; să ne acomodăm! Cu cât șovăim mai mult și amânăm mai mult momentul consacrării, cu atât tensiunea sufletească va crește.

Soarele apune la: B 19:07, CT 18:56, IS 19:00, MS 19:13, SM 19:19, DJ 19:16, AR 19:26

CHEMAREA LUI IEREMIA LA SULJBA DE PROFET

Pentru studiul din această săptămână, citește: 1 Împărați 2:26; Isaia 1:19; 6:5; Ieremia 1:1-5; 6-19; 7:5-7; Matei 28:20.

SABAT DUPĂ-AMIAZĂ

Despre viața lui Ieremia dispunem de mai multe informații decât despre viața oricărui alt profet. Datele biografice din cartea sa ne ajută să-i înțelegem mai bine lucrarea. Impactul său asupra istoriei a fost atât de mare, încât și în timpul lui Isus Ieremia era un profet apreciat.

În același timp, dacă judecăm omenește, lucrarea lui pare că a avut prea puțin succes. După mai multe decenii de avertizări și rugăminți stăruitoare, poporul a refuzat, în proporție covârșitoare, să asculte înștiințările din partea Domnului.

Totuși în ciuda opoziției, Ieremia nu era un om care putea fi cumpărat sau vândut; el a rămas „o cetate întărită, un stâlp de fier și un zid de aramă” (Ieremia 1:18), prin puterea Domnului.

Ieremia nu a avut o viață prea fericită. Chemarea divină i-a adus suferință, respingere, chiar întemnițare. Mai mult, numeroase probleme au fost provocate tocmai de aceia pe care căuta să-i ajute, pe care dorea să-i îndrepte în direcția cea bună. În acest punct, suferințele lui le-au prefigurat pe cele pe care urma să le îndure Domnul Isus Însuși.

Completează și memorează: „Mai înainte ca să te fi întocmit în pântecele mamei tale, te _____

_____.” (Ieremia 1:5)

Astăzi se încheie Săptămâna sănătății. Sabatul viitor este Sabatul Bibliei.

Duminică, 27 septembrie

CREȘTIN SAU LUMESC

*Luați seama bine ca nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu...
Vegheați să nu fie între voi nimeni curvar sau lumesc ca Esau, care
pentru o mâncare și-a vândut dreptul de întâi născut.
(Evrei 12:15,16)*

Afost odată un om care se numea Isaac. La vârsta de șaizeci de ani, lui Isaac i s-au născut doi băieți gemeni, Esau și Iacov. Esau a devenit un vânător iscusit, un bărbat vânjos. Iacov, în schimb, avea preocupări mai pașnice. Într-o zi, Esau a venit acasă obosit și teribil de infometat. Când l-a văzut pe fratele său amestecând într-o ciorbă făcută probabil din linte, orez, ceapă și carne, i-a spus: „Iacov, dă-mi și mie din ciorba ta. Sunt lihnit!”

Iacov și-a dat seama că putea profita de pe urma slăbiciunii lui și i-a spus: „Vinde-mi dreptul tău de întâi născut!” Cerea mult. Primul născut avea dreptul la succesiune, deținea principala autoritate în familie și în comunitate, moștenea toate pozițiile deținute de tatăl său, ca să nu mai spunem că primea cea mai mare parte din averea familiei.

Esau și-a spus în sinea lui că nevoia de hrană era mai importantă în clipa aceea decât moștenirea și a acceptat târgul. Biblia îl numește „lumesc”, ceea ce înseamnă că era interesat doar de lucrurile trecătoare din lumea aceasta. Raportul vieții sale ne arată că era un om neînțelept și nechibzuit – s-a căsătorit cu femei canaanite, a trăit de azi pe mâine, urmașii lui au devenit un trib de nomazi. În schimb, urmașii lui Iacov au format poporul făgăduinței.

Oamenii care nu au ridicat în inimile lor un altar Domnului nu au în viață decât pleavă. Fericirea înseamnă libertatea de a-i iubi pe oameni, eliberarea din robia păcatului, libertatea de a avea cea mai bună viață posibil, de a-ți împlini potențialul prin puterea lui Dumnezeu.

Potrivit chemării lor, profeții erau apărătorii Legii lui Dumnezeu. Ei aveau ca temelie legământul și Cele Zece Porunci (Ieremia 11:2-6). Mica 3:8 ne prezintă un rezumat al misiunii profetului: „Să fac cunoscut lui Iacov nelegiuirea lui și lui Israel, păcatul lui.” Iar noțiunea de păcat capătă sens doar în relație cu Legea (vezi Romani 7:7).

1. Care au fost mesajele transmise de profeți poporului? Ce relevanță au aceste mesaje astăzi? Isaia 1:19; Ieremia 7:5-7; Ezechiel 18:23. (Vezi și Matei 3:7-11.) _____

_____

_____

Judecata lui Dumnezeu nu era inevitabilă, ci urma să se abată asupra poporului dacă nu renunța la căile lui rele. Dar schimbarea nu este ușoară, mai ales când poporul și-a făcut un obicei din a face răul. Cine nu a remarcat că oamenii se obișnuiesc destul de repede cu un lucru rău, pe care altădată îl priveau cu oroare? Mesajul profetilor pentru popor era un apel la conștientizarea răutății faptelor comise și a consecințelor refuzului de a le abandona. Iar mesajul acesta venea de la Domnul, nu de la ei.

Profeții nu precizează întotdeauna în ce mod le-a fost revelat Cuvântul lui Dumnezeu sau cum l-au auzit. Uneori Dumnezeu le vorbea direct, alteori Duhul Sfânt îi mișca prin vise, viziuni ori printr-un „susur blând și subțire” (1 Împărați 19:12). Odată ce primeau mesajul despre voința divină, ei aveau misiunea de a-l transmite oamenilor obișnuiți sau, dacă era nevoie, regilor, împăraților și generalilor.

Lucrarea aceasta presupunea o mare responsabilitate: dacă rosteau adevărul, puteau fi uciși de acești oameni puternici, dar, dacă nu spuneau adevărul, riscau să cadă sub pedeapsa divină. Este greu să fi profet, dar Biblia ne arată că aceia care au acceptat această misiune au luat-o în serios. Și putem fi recunoscători că au luat-o în serios, pentru că mesajul lor a fost păstrat în Scriptură până astăzi. În acest sens, ei ne vorbesc și nouă! Întrebarea rămâne aceeași, la fel ca în vremea lui Ieremia: Vom asculta noi?

Ce ne spun nouă astăzi, după atâta timp, scrierile profetilor?

„FRICA DOMNULUI”

*Frica Domnului este
începutul înțelepciunii.
(Psalmii 111:10)*

Frica Domnului reprezintă trăsătura distinctivă a vieții creștine. Dar despre ce fel de frică este vorba aici? Nu este vorba despre frica de ceea ce ni s-ar putea întâmpla, întrucât ea este semnul lipsei de credință în Dumnezeu și în providența Sa. Avem toate motivele să ne încredem în Domnul: „Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu. Și voi n-ați primit un duh de robie ca să mai aveți frică, ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: «Ava!», adică: «Tată!»” (Romani 8:14,15).

Frica de Domnul este atitudinea de respect și de teamă amestecată cu admirație față de Dumnezeul sfânt, este prețuirea caracterului Său, în toate aspectele lui. Respectul față de Domnul este ceva nobil, la fel ca iubirea față de El. Concepția noastră despre El, despre dragostea și sfințenia Sa, este una înaltă, care ne inspiră devotament.

Ar fi bine să folosim mai des prilejul de a avea comuniune cu Domnul în liniște și cu o atitudine de respect. Când suntem stăpâniți de Duhul Sfânt, manifestările noastre denotă echilibru și demnitate interioară. În prezența lui Dumnezeu nu putem fi frivoli. Frica de Domnul este diametral opusă dezmășului specific sărbătorilor păgâne. Dorința de a trăi emoții intense în cadrul închinării religioase intră în contrast cu închinarea cu respect și teamă din credința creștină. Unele religii false caută evadarea din cotidian prin dansuri sălbatice și delir demonic.

Cei care vor sta pe marea de sticlă înaintea lui Dumnezeu vor cânta astfel: „Cine nu se va teme, Doamne, și cine nu va slăvi Numele Tău? Căci numai Tu ești sfânt și toate neamurile vor veni și se vor închina înaintea Ta...” (Apocalipsa 15:4). Fără respect, nu putem deveni profund spirituali. Sfinții stau înaintea Domnului cu teamă sfântă, se apropie de El cu încredere, dar cu pioșenie și în tăcere.

2. Citește 1 Împărați 1 și 2:26. De ce a fost exilat Abiatar la moșiile lui din Anatot? _____

După încheierea conflictului cu Adonia pentru succesiunea la tron și după întărirea domniei, Solomon l-a îndepărtat pe Abiatar din slujba de preot și l-a exilat în cetatea lui de baștină, Anatot, care se crede că era situată la circa cinci kilometri nord-est de Ierusalim. Hilchia, tatăl lui Ieremia era membru al familiei preoțești care locuia în Anatot. Unii au speculat că părinții lui Ieremia ar fi fost descendenții lui Abiatar. Oricum, știm din Ieremia 1:1 că acest tânăr era de neam ales. Observăm așadar că, de-a lungul istoriei, Domnul a chemat la slujba de profet tot felul de oameni – păstori, rabini, pescari, preoți.

Ellen G. White spune despre Ieremia următoarele: „Fiind membru al preoției levitice, Ieremia fusese instruit încă de copil pentru slujba sfântă. În acei ani fericiți de pregătire, era prea puțin conștient că fusese rânduit de la naștere ca «proroc al neamurilor»; iar când a venit chemarea divină, a fost copleșit de simțământul nevredniciei sale. «Ah, Doamne Dumnezeule, vezi că eu nu știu să vorbesc, căci sunt un copil» (Ieremia 1:5,6).” – *Profeți și regi*, p. 407

Preoții trebuiau să fie conducătorii morali și spirituali ai națiunii; lor le-a fost încredințat un rol important, cu impact în aproape orice domeniu al vieții spirituale a poporului. Unii au fost credincioși misiunii primite, alții au abuzat de ea și au nesocotit-o în moduri greu de imaginat. După cum vom vedea în continuare, Ieremia a avut cuvinte foarte aspre pentru acești preoți necredincioși care se dovediseră nedemni de răspunderile și de chemarea primite.

Care sunt responsabilitățile tale spirituale, fie acasă, fie în biserică, fie în ambele locuri? Dacă ar fi să-ți vorbească astăzi un profet despre aceste responsabilități, ce crezi că ți-ar spune?

PĂSTREAZĂ ÎNVĂȚĂTURILE SĂNĂTOASE

*Dreptarul învățăturilor sănătoase... ține-l cu credința și dragostea care
sunt în Hristos Isus. Lucrul acela bun care ți s-a încredințat,
păzește-l prin Duhul Sfânt, care locuiește în noi.
(2 Timotei 1:13,14)*

Oamenii sunt de părere că, în materie de religie, nu contează ce convingeri au, că nu este o problemă chiar atât de mare dacă nu știi exact care este adevărul, dacă nu știi ce spune Cuvântul lui Dumnezeu. Ei merg la biserică fără să cerceteze convingerile bisericii respective. Trăiesc an după an fără să strângă măcar un minimum de cunoștințe biblice, clădindu-și speranțele de a primi viața veșnică pe o temelie de nisip.

În zilele finale, este extrem de necesar să studiem adevărul din Cuvântul lui Dumnezeu. Vrăjmașul sufletelor își modifică mereu modul de atac și vine cu tot mai multe contrafaceri. De aceea se impune cu atât mai mult să stăm fermi pe adevărul cel de neclintit. Avem nevoie să obținem o cunoaștere mai clară a Cuvântului lui Dumnezeu.

Oamenii care se adună în biserică creștină sunt foarte diferiți ca vârstă, educație și capacități. Se strâng laolaltă cei învățați și cei neînvățați, părinții și copiii, toți oameni păcătoși aflați în căutarea mântuirii prin har. Unii doresc să primească „laptele duhovnicesc și curat”, alții, dimpotrivă, doresc să primească hrană tare. Lucrul cel mai important este însă ca toți să căutăm să înțelegem Cuvântul lui Dumnezeu. Să nu se spună despre noi că suntem un popor care „piere din lipsă de cunoștință”!

Cuvântul lui Dumnezeu este pâinea vieții. Prin el putem avea zilnic comuniune cu Dumnezeu cel viu și putem auzi glasul Său. „Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine și care împarte drept Cuvântul adevărului” (2 Timotei 2:15). Să nu ne mulțumim cu lapte, ci să căutăm hrana tare din Cuvânt! Ea este esențială pentru maturizarea noastră și pentru stabilitatea noastră spirituală.

3. Citește Ieremia 1:1-5. Ce ni se spune aici despre chemarea primită de Ieremia? _____

La fel ca alți profeți din Vechiul Testament (și ca Pavel în Noul Testament – vezi Galateni 1:1; Romani 1:1), Ieremia nu a ezitat să spună cine l-a chemat. El arată foarte clar în aceste versete, și practic în întreaga sa carte, că rostea „Cuvântul Domnului” care îi vorbise. Convingerea aceasta fermă i-a dat fără îndoială putere să meargă înainte în ciuda împotrivirii înverșunate și în ciuda trudei, durerii și încercărilor.

Chemarea lui Ieremia a avut loc în al treisprezecelea an al domniei lui Iosia, ceea ce ca dată aproximativă înseamnă anii 627-626 î.Hr. Nu se cunoaște cu exactitate anul nașterii profetului și nici vârsta la care el și-a început lucrarea. În opinia lui însă, la data aceea, era doar un copil, era prea tânăr pentru această răspundere.

4. Ce asigurare și ce mângâiere a primit Ieremia? Ieremia 1:4,5 _____

Chemarea lui Ieremia ca profet a avut loc înainte de nașterea sa. Dumnezeu l-a pus deoparte pentru această lucrare încă din momentul conceperii lui. Cuvintele traduse cu „te pusesem deoparte” (vers. 5) provin dintr-un verb care înseamnă printre altele, „a fi sfințit”, „a fi sfânt” și „a consacra”. El are în mod clar o conotație sacră și religioasă, legată și de serviciul de la sanctuar. Și cuvântul „sanctuar” provine din aceeași rădăcină. Ideea pe care o conține este aceea de „punere deoparte pentru un scop sfânt”. Iată care era deci planul lui Dumnezeu cu Ieremia încă înainte de nașterea lui. Textele acestea nu susțin preexistența profetului sau predestinația, ci preștiința lui Dumnezeu.

Dumnezeu știe sfârșitul de la început. Ce încurajare desprinsă de aici ne poate fi utilă în încercările cu care ne confruntăm în mod inevitabil?

Miercuri, 30 septembrie

CUVÂNTUL DOMNULUI A VORBIT

*Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic;
cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh și viață.
(Ioan 6:63)*

Scriptura nu reprezintă o colecție de idei exprimate și adunate de un grup de cercetători. Ea conține ceea ce Dumnezeu i-a comunicat omului. Este un mesaj divin. Ea vine direct de la Dumnezeu.

Prin urmare, ea este glasul lui Dumnezeu pentru noi. În Biblie, expresia „Dumnezeu a zis” – sau celelalte expresii asemănătoare – apare de mii de ori. Când Dumnezeu a vorbit, cuvântul Său a dat ființă lumii. Când a vorbit, cerurile au venit la existență. Când a vorbit, i S-a descoperit omului și i-a arătat care e voința Sa. Acesta este singurul cuvânt care mântuiește, vindecă, transformă. Prin el, Domnul Însuși ne vorbește. Când El spune că ne iubește, știm că lucrul acesta este adevărat.

Este vital să credem în Cuvântul Său, întrucât ceea ce credem ne determină atitudinile și modul de a trăi. Iar dacă dăm crezare Cuvântului Său, atunci trebuie să-l și împlinim. Cuvântul Său nu trebuie privit separat de Persoana Sa. Ele merg întotdeauna împreună. Există o parabolă despre un om de știință care îi ține o prelegere unui om chinuit de sete în deșert. El își începe discursul cam așa: „Să luăm în considerare proprietățile apei. Apa este un lichid incolor care, dacă este încălzit până la temperatura de o sută de grade Celsius, se transformă în vapori. Pe de altă parte, dacă este răcit până la temperatura de zero grade Celsius, se transformă în gheață. Apa este compusă din doi atomi de hidrogen și unul de oxigen și se notează cu formula chimică H_2O .” Cu buzele și cu gâtul uscat, muribundul îl întrerupe exasperat: „Domnule, fie-ți milă și dă-mi să beau puțină apă!”

Dumnezeu nu ne-a oferit un tratat despre religie. Când ne-a dat Cuvântul Său și făgăduințele Sale, El ni S-a dăruit de fapt pe Sine. Ne-a oferit Apa vieții. Nu ni S-a dăruit pe Sine ca să avem subiecte de discuții, ci ca să avem viață.

În ciuda asigurării că Domnul îl alesese în mod special, Ieremia era speriat și nu se simțea în stare să aducă la îndeplinire chemarea. Cunoscând situația de atunci și știind câte erau de făcut, nu și-a dorit această slujbă.

5. Compară Ieremia 1:6 cu Isaia 6:5 și Exodul 4:10-15. Ce lucruri au în comun aceste relatări? _____

Niciunul dintre acești bărbați nu a simțit că se ridica la înălțimea așteptărilor (chiar dacă motivele erau diferite). Însă probabil că aceasta era o condiție esențială pentru slujba de profet: conștiența propriei nevrednicii și neputințe pentru o misiune atât de importantă. Să fiu purtător de cuvânt pentru Creator? Nu e de mirare că toți au dat înapoi, cel puțin la început.

În primul răspuns pe care l-a dat după ce a fost chemat, Ieremia a menționat imediat neputința lui de a vorbi bine, la fel ca Moise. Și Isaia a făcut referire în răspunsul său la gura sa, la buzele sale. Cu toții au înțeles că această chemare presupunea printre altele vorbirea și comunicarea. Ei urmau să primească de la Dumnezeu mesaje pe care erau apoi datori să le transmită altora. Astăzi, un mesaj poate fi făcut public pe o pagină de internet sau prin intermediul unui telefon mobil, dar atunci comunicarea trebuia să fie față către față. Să ne imaginăm cum era să stai înaintea conducătorilor ostili sau a oamenilor turbulenți și să le spui cuvinte de mustrare și de avertizare! Este de înțeles de ce au ezitat.

Dumnezeu știe sfârșitul de la început. Ce încurajare desprinsă de aici ne poate fi utilă în încercările cu care ne confruntăm în mod inevitabil?

CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII CREȘTIN?

*S-au mirat...
și au priceput că fuseseră cu Isus.
(Faptele apostolilor 4:13)*

Ce înseamnă să fii creștin? Dintre toate întrebările pe care ni le pun oamenii, la aceasta trebuie să dăm un răspuns clar, precis și simplu. Când citim în Biblie despre transformarea lui Petru, e limpede un lucru, și anume că puterea de a fi creștin cu adevărat vine odată cu primirea în viață a Domnului Hristos. Omul care nu Îl are pe Hristos nu este creștin.

Cu câteva săptămâni înainte de evenimentul descris în Faptele apostolilor 4, Petru Îl tăgăduise în mod rușinos pe Domnul. Dar Dumnezeu l-a găsit, l-a iertat și l-a schimbat. În textul de astăzi, îl descoperim pe noul Petru, care dă o mărturie puternică despre Hristos și care trăiește pentru El.

Înainte de tăgăduire, Domnul Hristos l-a îndemnat: „După ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi” (Luca 22:32). Prima condiție esențială pentru a fi creștini este întoarcerea la Dumnezeu. Din punct de vedere intelectual, aceasta înseamnă că avem convingerea că Isus este Fiul lui Dumnezeu, că El a murit pentru păcatele noastre și că lucrează în noi pentru a ne reface după chipul de la început. Din punct de vedere moral și spiritual, aceasta înseamnă că suntem conștienți de nevoia noastră după Hristos ca Mântuitor și Domn, Singurul care are răspunsul la problema păcatului din viața noastră. De asemenea, înseamnă că ne supunem conducerii Sale – acum suntem ai Lui, El a devenit Persoana cea mai importantă din viața noastră.

Numele de creștin nu poate fi cumpărat cu bani și nici nu poate fi primit pe baza unor merite. El poate fi obținut numai prin acceptarea Domnului Hristos prin credință. A crede în Hristos înseamnă a fi câștigat complet de El, a fi trup și suflet de partea Sa. Înseamnă a începe o viață nouă cu El.

Profetul este trimisul lui Dumnezeu; rolul lui este să vorbească din partea lui Dumnezeu. Ieremia nu a fost chemat să găsească soluții la problemele națiunii și nici să devină o mare personalitate ori un lider charismatic pe care oamenii să-l urmeze. Ieremia a avut misiunea unică de a transmite poporului și conducătorilor lui cuvintele lui Dumnezeu. Accentul nu cade pe om sau pe potențialul uman, ci pe suveranitatea și puterea lui Dumnezeu. Profetul trebuia să îndrepte privirile oamenilor către Domnul, singurul la care se afla soluția pentru problemele lor. Desigur că lucrurile stau la fel și astăzi.

6. Despre ce a fost prima viziune a profetului? Ieremia 1:11-19

Unele versiuni ale Bibliei redau expresia ebraică din versetul 11 prin „ramură de migdal” sau „migdal veghetor”, pierzând din vedere jocul de cuvinte de aici. Cuvântul „a veghea” și cuvântul „migdal” provin din aceeași rădăcină. Domnul spune aici că veghează la împlinirea Cuvântului Său.

S-ar putea argumenta că mesajul principal al cărții Ieremia se găsește în versetele 11 și 12. Dumnezeu este plin de har și de iertare. Dacă poporul Său renunță la păcat, El este credincios ca să-l ierte și să-l refacă, dar, dacă nu renunță, El este tot atât de credincios ca să-Și împlinească judecata rostită împotriva lui și să aplice pedeapsa.

Observăm că Dumnezeu nu S-a adresat aici poporului în general, ci lui Ieremia în mod direct, atrăgându-i atenția să se pregătească pentru opoziția pe care urma să o înfrunte. Indiferent ce avea să se întâmple, Dumnezeu îi dăduse asigurarea că va veghea asupra lui. După cum vom vedea, el urma să aibă mare nevoie de această asigurare. Și oare nu avem toți nevoie de ea?

Citește Matei 28:20. Ce asigurare găsim aici pentru noi, cei care trăim în acest timp?

Vineri, 2 octombrie

REDESCOPERIREA LUI ISUS HRISTOS

*Și, dacă de acolo vei căuta pe Domnul, Dumnezeul tău,
Îl vei găsi, dacă-L vei căuta din toată inima
ta și din tot sufletul tău.
(Deuteronomul 4:29)*

Jurnalistul britanic Malcolm Muggeridge a scris o carte cu titlul *Jesus Rediscovered* [Isus redescoperit]. În cea mai mare parte a vieții, el a fost necredincios și sceptic. Cu ocazia unui interviu pentru o emisiune televizată, un pastor american renumit l-a întrebat: „De ce vorbești despre redescoperirea lui Isus, când El nu v-a fost deloc străin?” Muggeridge a dat următorul răspuns: „Nu vreau să spun că nu mai auzisem despre Isus sau că nu mai citisem despre El. Dar, ani la rând, Isus Hristos a rămas străin de cunoașterea și de experiența mea. Abia acum L-am cunoscut.”

Numai Isus Hristos are puterea de a-i transforma pe oameni. Prin El putem deveni ceea ce El intenționează să fim. Dar nu Îl putem găsi până când nu conștientizăm faptul că Îi aparținem cu totul. Este extrem de ciudat că, atunci când sunt bolnavi sau au neazuri, oamenii simt dintr-odată o mare nevoie să se încreadă în Dumnezeu și să cunoască puterea Lui vindecătoare și eliberatoare. Dar cât de minunat este să fii conștient că El este cu tine tot timpul!

Cel care merge la biserică numai când se îmbolnăvește sau are nevoie de ajutor spune de fapt: „Doamne, Tu ești important pentru mine, dar nu chiar atât de important.” Cel care nu merge niciodată la biserică pentru a se închina și a se întâlni cu Dumnezeu spune: „Doamne, Tu nu însemni nimic pentru mine. Nu am nevoie de Tine.” Cel care nu se roagă niciodată spune același lucru. Dar, când studiem Biblia și ne rugăm, spunem: „Doamne, am nevoie de Tine. Am încredere în Tine. Te iubesc din toată inima.” Numai relația neîntreruptă cu Domnul ne poate oferi această experiență. Fără relația cu El, nevoile noastre rămân neîmplinite și problemele noastre rămân nerezolvate.

Rodul cunoașterii Sale este slujirea. Atunci viața noastră nu va mai gravita în jurul propriei persoane, ci în jurul Persoanei Sale.

Soarele apune la: B 18:55, CT 18:45, IS 18:48, MS 19:01, SM 19:07, DJ 19:05, AR 19:14

În introducerea la comentariul despre cartea lui Ieremia, Martin Luther spunea că Ieremia a fost un profet trist, care a trăit într-o perioadă deplorabilă și lucrarea sa a fost extrem de dificilă, pentru că poporul era țăfnos și încăpățânat. Aparent, nu a avut mare succes. Dușmanii lui au făcut mari presiuni asupra lui, au încercat de câteva ori să-l ucidă. Cu toate acestea, el avea să ajungă să vadă cu ochii lui cum țara este devastată și poporul dus în exil.

Ellen G. White scrie: „Timp de patruzeci de ani, Ieremia avea să stea înaintea națiunii ca martor pentru adevăr și neprihănire. Într-un timp de apostazie nemaîntâlnită, el trebuia să exemplifice, prin viața și caracterul său, închinarea la singurul Dumnezeu adevărat. Pe parcursul asediilor grele ale Ierusalimului, trebuia să fie portavocea lui Iehova. El trebuia să prevestească prăbușirea casei lui David și distrugerea frumosului templu construit de Solomon. Iar când avea să fie întemnițat din cauza prezicerilor sale neînfriocate, trebuia să continue să vorbească lămurit împotriva păcatului din locurile înalte. Disprețuit, urât, respins de oameni, în final avea să fie martor la împlinirea literală a propriilor profeții despre condamnarea iminentă și să ia parte la tristețea și la necazul de după distrugerea cetății sortite pieirii.” – *Profeți și regi*, p. 408

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

BIBLIA: Exodul 19–25

1. Ce reacție a avut poporul la manifestările slavei lui Dumnezeu pe muntele Sinai? _____
2. Ce se întâmpla cu un rob dacă, din vina stăpânului, își pierdea un ochi sau un dinte? _____
3. Care este motivul pentru care Dumnezeu a promis izgonirea progresivă a băștinașilor din țară? _____
4. De ce a cerut Dumnezeu să I se construiască „un locaș sfânt”? _____

Cartea VIAȚA LUI IISUS, capitolul 40

5. Ce se va întâmpla cu cei care nu își dau seama că sunt fără încetare dependenți de Dumnezeu? _____

1

PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Împărtășește cu grupa ta bucurii sau tristeți, împliniri sau neîmpliniri, biruințe sau înfrângeri pe care le-ai trăit săptămâna trecută, precum și răspunsuri la rugăciune sau lipsa acestora! Ce ai înțeles din acestea?

2. Povestește-le celorlalți despre o situație din săptămâna trecută, în care ai conștientizat prezența lui Dumnezeu în viața ta! Ce anume te-a determinat s-o conștientizezi?

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

EXPLICAȚIE

1. Care era responsabilitatea primordială a profeților din vechime și la ce consecințe se puteau aștepta?

2. Care erau originile lui Ieremia și de ce este important să știm din ce categorie socială provenea?

3. Ce convingere avea Ieremia cu privire la chemarea sa ca profet și cum l-a ajutat această convingere să treacă prin încercările vieții?

4. De ce a șovăit Ieremia să accepte chemarea de a fi profet și ce anume i-a dat curaj?

5. Despre ce a fost prima viziune a lui Ieremia?

APLICAȚIE

1. Care este mesajul scrierilor profeților pentru noi, cei de astăzi? Care este reacția noastră față de acest mesaj?

2. Cum ne raportăm astăzi la lucrarea slujitorilor lui Dumnezeu – pastori, prezbiteri etc.? Cum tratăm soliile și apelurile lor?

3. Ce încurajare personală găsim în experiența chemării lui Ieremia la slujba de profet?

4. Ce speranță găsim și noi în cuvintele spuse de Dumnezeu lui Ieremia?

5. Ce asigurare prețioasă ne oferă nouă, astăzi, mesajul primei viziuni a lui Ieremia?

SUGESTII PRACTICE

1

1. Împărtășește cu grupa un lucru practic pe care l-ai învățat din acest studiu și cum îți propui să-l aplici în viața ta!
2. Transmite-i un mesaj de încurajare și susținere cuiva pe care îl consideri chemat de Dumnezeu la o lucrare specială, dificilă!
3. Care este planul misionar al grupei tale? Faceți un plan împreună sau continuați-l pe cel început deja!

SĂ NE RUGĂM...

„Mai înainte
ca să te fi întocmit
în pântecele
mamei tale,
te cunoșteam...”
(Ieremia 1:5)

SUGESTII PENTRU RUGĂCIUNE:

- Să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru asigurarea că nu am apărut la întâmplare!
- Să ne rugăm Domnului să ne ajute să împlinim scopul pentru care ne-a dat viață!
- Să ne rugăm pentru cei care au o chemare specială din partea lui Dumnezeu!
- Să ne rugăm pentru cei care nu au înțeles încă scopul vieții lor!
- Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

VEȘTI MISIONARE

3 octombrie

1. O carieră foarte satisfăcătoare (1)

Harry și Alex* lucrau ca paznici în Malawi. Stăteau de vorbă deseori ca să scape de plictiseală. Într-o noapte, Alex i-a spus:

– Am o idee! Noi am putea să câștigăm niște bani în plus!

– Ce idee? Întrebă Harry curios.

– Am putea folosi armele într-o mică afacere, zise Alex. Bogații au mai mult decât le trebuie, iar noi avem prea puțin. Am putea lua câte ceva de la ei ca să echilibrăm balanța!

Harry a ezitat la început, dar, în final, a acceptat. Au spart locuința unei familii bogate și au furat bani și tot ce puteau duce. După câteva zile, au mai jefuit și alte locuințe. Însă, într-o noapte, au fost prinși. În timp ce se afla în închisoare, Harry și-a dat seama de gravitatea faptelor lui. Amândoi fuseseră condamnați la opt ani de muncă silnică într-o închisoare de maximă securitate, dar au fost trimiși în centre de detenție diferite.

Oricum, Harry era hotărât să evadeze. Avea imprimată pe cămașă perioada detenției. Într-o zi, a mituit un alt deținut să facă schimb de cămașă cu el pentru că avea o perioadă de detenție mai mică.

Datorită cămășii noi, a primit de lucru în grădina închisorii unde nu era atât de bine păzit. A observat că, în fiecare după-amiază, gardianul înarmat moțăia. Într-o zi, în timp ce gardianul căsca, Harry și-a aruncat sapa și a luat-o la fugă. Odată cu el au luat-o la fugă și ceilalți deținuți.

Gardienii au reușit să-i prindă pe toți, cu excepția lui Harry, care se ascunsese printre niște stânci. La lăsarea întunericului, au abandonat căutările și s-au întors în închisoare. Harry a ieșit din ascunzătoare și a scăpat neprins.

Apoi și-a găsit un loc de muncă și, timp de optsprezece luni, și-a văzut de treabă și nu a mai intrat în conflict cu legea. Dar, într-o zi, când a ajuns în stația de autobuz, a fost prins de poliție și dus înapoi la închisoare. Acum, perioada de detenție se prelungise la zece ani.

Spre uimirea lui, în celula în care a fost repartizat l-a găsit pe Alex, fostul lui prieten de hoții.

– Hei, am o idee! i-a zis Alex după o vreme.

– Ce idee mai ai? îl întreabă Harry, amintindu-și de zilele de odinioară.

Fiindcă zidurile închisorii erau din chirpici și erau acoperite cu un strat gros de ciment, cei doi s-au gândit să sape un mic culoar și să evadeze. În trei zile, culoarul era gata. Au așteptat până când s-a făcut întuneric și apoi s-au strecurat afară.

Era liniște deplină, dar, în timp ce se cățarau pe zidul exterior, au fost observați de un gardian care a dat imediat alarma. Gardienii au pornit în urmărirea lor, dar ei erau deja departe.

Ajunși la șosea, au oprit o mașină, l-au scos pe șofer în drum și i-au luat mașina. S-au dus în oraș și au vândut mașina piesă cu piesă. O persoană a devenit suspicioasă și i-a denunțat la poliție. Alex a scăpat, dar Harry a fost prins. De data aceasta, a fost trimis într-un centru de detenție mic, în care putea fi urmărit îndeaproape.

(Va continua.)

*Alex este un pseudonim.

10 octombrie

2. O carieră foarte satisfăcătoare (2)

Câțiva creștini veneau săptămânal în vizită la închisoarea în care se afla Harry, ca să-i învețe pe deținuți despre Dumnezeu. Unul dintre ei l-a invitat pe Harry să li se alăture. El a acceptat, dar, în timpul întâlnirilor, mintea lui era ocupată tot timpul cu găsirea unei metode de evadare. Cineva i-a dat cartea *Tragedia veacurilor*. A citit-o, dar avea convingerea că, la câte delikte săvârșise, nu prezenta interes pentru Dumnezeu.

De multe ori, noaptea, unii deținuți cântau și se rugau împreună din celulele lor. Odată, cuvintele unui imn al lor i-au atins inima. „Am ră-tăcit departe de Dumnezeu, dar acum mă întorc acasă”, cântau ei. L-au năpădit lacrimile și a început să suspine. La fel s-a întâmplat și după

alte câteva zile. Atunci și-a dat seama că Dumnezeu îl chema acasă, iar el nu putea spune „nu”.

Harry a ezitat să se alăture unei anumite grupări religioase, pentru că nu știa care dintre ele susțineau adevărul biblic. A început să le studieze. A învățat și limba arabă ca să poată citi Coranul. Totuși nicio religie nu îl satisfăcea.

Apoi și-a adus aminte de cartea pe care o primise și a început să o recitească. De data aceasta, și-a dat seama că în ea se găsea adevărul.

S-a alăturat apoi grupei de studiu biblic condus de adventiști. S-a înscris la clasa de botez și a început să se pregătească. Însă, din nefericire, nu i s-a permis să iasă din închisoare ca să se boteze, din cauza evadărilor anterioare.

După o lună, a fost transferat la prima închisoare din care evadase. Gardienii l-au recunoscut imediat. Unii dintre ei auziseră că se schimbaseră și îl urmăreau să vadă dacă era adevărat. Chiar i-au mituit pe niște deținuți ca să-l spioneze!

Harry a fost foarte bucuros când a aflat că adventiștii susțineau servicii divine și în acea închisoare. Li s-a alăturat și a continuat să studieze seminarul „Vocea profeției”, pe care îl începuse cu câteva luni mai înainte. În final, i s-a permis să se boteze.

Le-a scris rudelor lui și le-a anunțat că își predase viața lui Dumnezeu. Acestea l-au vizitat și s-au mirat cât de mult se schimbaseră. Harry le-a propus să se roage împreună, iar gardienii și-au plecat și ei capul în semn de respect. Ba chiar i-au dat voie să rămână singur cu mama lui, știind că nu mai avea intenția să evadeze!

Harry s-a dedicat lucrării în închisori din interior. Organiza întâlniri, înscrisa deținuți la cursurile „Vocea profeției” și le oferea cărți de Ellen G. White. Până la eliberarea din închisoare, grupul de adventiști de acolo a crescut până la aproape o sută de persoane.

Când a ajuns acasă, a început să lucreze ca evanghelist cu literatura. Îi place mult să le vorbească altora despre credința lui și să-i conducă la Dumnezeu.

„Conducerea sufletelor la Isus este o carieră nouă și satisfăcătoare pentru mine, cu mult mai bună decât cea care m-a adus la închisoare!” mărturisește el.

Harry Mitengo trăiește în Liwonde, Malawi.

3. Răspunsul surprinzător

Câțiva adventiști din Malawi au luat decizia să organizeze o evanghelizare. În prima seară, au fost dezamăgiți pentru că au venit puțini oameni. Deși s-au rugat, nu au avut decât cel mult treizeci de participanți. Unii au sugerat ca întâlnirile să fie anulate, dar vorbitorul nu a fost de acord.

– Dacă ne vom ruga serios, a spus el, Dumnezeu va face o minune.

În seara următoare, au venit aceleași treizeci de persoane. Au cântat și s-au rugat împreună și apoi s-a ridicat vorbitorul. Deodată, în timpul prezentării, cuvintele lui au fost acoperite de băți din palme și de strigătele unei mulțimi de afară.

Zgomotul creștea pe măsură ce mulțimea se apropia, având în frunte un nyau – un închinător la spirite, îmbrăcat în fuste foșnitoare din ierburi și zdrențe și purtând pe cap o mască bogat împodobită. Probabil că mergeau cu toții spre cimitir.

Când alaiul a ajuns în dreptul lor, vraciul s-a oprit din dansul lui și s-a uitat la vorbitor. Mulțimea s-a oprit și ea. Nyau a rămas nemișcat, rezemat de un perete și dădea impresia că vrea să-l asculte pe evanghelist. Oamenii au făcut liniște, iar vorbitorul și-a reluat prezentarea.

Nyau a ascultat atent până la sfârșit. Cineva a estimat că, odată cu el, au ascultat predica alte două sute de persoane! Vorbitorul și-a continuat cu emoție prezentarea despre visul lui Nebucadnețar din Daniel, capitolul 2. După rugăciunea de închidere, nyau și alaiul său și-au continuat drumul spre cimitir.

În seara următoare, întâlnirea a început cu aceleași treizeci de persoane, dar, pe parcurs, s-au alăturat tot mai mulți oameni. A venit chiar și nyau, cu masca și fustele lui foșnitoare! De data aceea, nu a mai rămas afară, ci a intrat și a luat loc. Și cei care îl urmau au luat loc. Vorbitorul nu și-a dat seama dacă era același nyau din seara precedentă, dar i-a recunoscut pe mulți dintre cei care erau cu el. Au mai venit și alți vizitatori, curioși să afle ce anume îl determinase pe nyau să participe. În ocazia aceea, au venit aproape optzeci de persoane!

Numărul participanților a continuat să crească. După câteva seri, vorbitorul i-a invitat să-L primească pe Isus ca Mântuitor și nouăzeci și cinci de persoane au răspuns „da” și au solicitat studii biblice.

În seara următoare, au venit aproape două sute de oameni, inclusiv alți doi nyau, îmbrăcați în haine zdrențuite și purtând ramuri de copac ca să-și acopere fața. Cu ocazia aceea, alte cincizeci de persoane au răspuns la apelul de a-L primi pe Isus. Evanghelizarea s-a încheiat cu o clasă de botez. La final, s-au botezat o sută patruzeci și cinci de persoane. Printre ele s-a aflat și acel nyau care a întrerupt întâlnirea în prima seară. El a continuat să-l fie credincios lui Isus.

Astăzi, adventiștii care s-au rugat și au lucrat în acea zonă se închină într-o biserică mai mare, fiindcă biserica de dinainte devenise neîncăpătoare pentru noii membri și pentru vizitatorii interesați de mesajul care i-a atras pe închinătorii Diavolului la închinarea înaintea lui Dumnezeu.

Willan Mkandawire, cel care relatează experiența, este lucrător laic în Lilongwe, Malawi.

24 octombrie

4. Nimic altceva decât credință (1)

John a avut de mic convingerea că Dumnezeu îl cheamă să fie pastor. A încercat să ignore chemarea sau să o evite, dar nu a reușit.

În Zimbabwe, studenților le este aproape imposibil să-și găsească un loc de muncă. De aceea, când s-a înscris la Universitatea Solusi, John a fost nevoit să se bazeze pe mama lui pentru achitarea taxelor.

Fiindcă îndrăgește lucrarea de evanghelizare, John a susținut mai multe programe de evanghelizare în vacanțe. Astfel, într-o vacanță, a susținut evanghelizări scurte în mai multe biserici și, spre marea lui bucurie, o sută de persoane s-au predat lui Hristos!

Când s-a întors acasă, se aștepta ca taxele să fie plătite deja, dar nu erau. Mama i-a explicat că nu reușea să mai facă vânzare.

– Cred că trebuie să amâni un semestru, i-a spus ea necăjită.

– Stai liniștită! a încurajat-o John. Dumnezeu m-a chemat la slujirea pastorală și tot El mă va ajuta să plătesc taxele!

John și-a făcut bagajul, și-a luat la revedere de la mama lui și s-a urcat în autobuzul care ducea la Solusi, deși știa că, odată ajuns acolo, nu avea cu ce să-și cumpere bilet de întoarcere. Nu avea cu el decât credința!

Ajuns la universitate, a rămas peste noapte în camera unui prieten, fiindcă perioada de înscriere se încheiase deja. A doua zi, l-a căutat pe pedagogul căminului de băieți ca să-i ceară o cameră. La început, pedagogul nu a fost dispus să-i dea pentru că nu plătise taxa, dar, fiindcă îl cunoștea, a acceptat.

– Uite cheia, i-a spus el. Dar, dacă nu-mi aduci până mâine la ora 5 după-amiază dovada că ai plătit taxa, va trebui să pleci!

John i-a mulțumit și și-a așezat lucrurile în cameră. Înainte să despacheteze, a îngenuncheat și s-a rugat: „Doamne, Îți mulțumesc pentru timpul pe care-l pot petrece în această cameră. Dacă nu Te vei îngriji de taxă, mâine va trebui să plec. Deci depinde de Tine! Îți mulțumesc, Doamne! Amin.”

John aflase că sora Jeremy, o evanghelistă, susținea întâlniri de evanghelizare în campus. S-a gândit să-i facă o vizită.

– Ai plătit taxa? l-a întrebat ea.

– Nu, a răspuns el cu franchețe. Mama nu are bani. Am venit la dumneavoastră ca să ne rugăm împreună.

– Hai să-I cerem bani lui Dumnezeu! l-a îndemnat ea. Să-I mulțumim că-ți dă banii de care ai nevoie.

Au îngenuncheat amândoi și sora Jeremy l-a mulțumit Domnului pentru banii pe care nu-i primise încă.

Banii nu au venit în ziua aceea. În timp ce se plimba prin campus, câțiva prieteni l-au întrebat ce face. John nu le-a povestit ce problemă avea, dar le-a spus zâmbind:

– Sunt foarte bine. Dumnezeu Se ocupă de toate!

O fată din campus cunoștea situația lui și i-a sugerat să renunțe. El i-a răspuns cu încredere:

– Nu încerca să mă descurajezi. Dumnezeu îmi va purta de grijă.

Însă ziua a trecut și nimic nu s-a întâmplat. John și-a așezat din nou cazul în mâinile Domnului și s-a dus la culcare.

(Va continua.)

5. Nimic altceva decât credință (2)

A doua zi de dimineață, John a participat la devoționalul organizat în campus. Sora Jeremy îl conducea și a întrebat dacă dorea cineva să se roage pentru toți studenții. S-a oferit John. S-a rugat cu voce tare pentru studenții care aveau diferite nevoi, iar în gând s-a rugat și pentru el.

După câteva ore, s-a întâlnit cu un prieten.

– Ce mai faci? l-a întrebat acesta. Ești bine?

– Da, a răspuns John. Sunt bine. Dumnezeu are grijă.

– Ce mai face mama ta?

– E bine și ea, a răspuns el, apoi, fără să-și dea seama, a adăugat: E îngrijorată că nu-mi pot plăti taxa.

– De cât ai nevoie?

John avea nevoie de 50 000 de dolari zimbabwieni ca să se înscrie. Prietenul lui a scos imediat din buzunar câteva bancnote și i le-a întins. Erau bancnote botswaneze care valorau în total 23 000 de dolari zimbabwieni. John i-a mulțumit fericit și i-a acceptat. „Bine, Doamne”, și-a spus el în gând, „cum să schimb acum aceste bancnote în așa fel încât să am suficienți bani pentru taxa de înscriere?”

În numai câteva minute, a reușit să schimbe bancnotele, obținând jumătate din suma necesară. S-a grăbit apoi să-i dea mamei lui un telefon ca să o anunțe că Dumnezeu făcuse deja o jumătate de minune.

– Mamă, i-a spus el apoi, poți, te rog, să o trimiți la bancă pe Mercy [sora lui John] ca să depună 25 000 de dolari [zimbabwieni]?

– John, știi că nu am atâția bani!

– Trimite-o pe Mercy în oraș, i-a spus el, pentru că Dumnezeu ne va da banii ăștia.

Mama lui era încurcată, dar nu i s-a opus. Dacă el avea o credință atât de puternică, ea nu a îndrăznit să se îndoiască. A rugat-o pe Mercy să plece la oraș și să aștepte acolo ca Dumnezeu să-i dea banii pentru John.

În acest timp, John s-a dus în oraș să depună în contul Universității Solusi cei 25 000 de dolari primiți. Când a ajuns în oraș, a sunat-o iar pe mama lui.

– Și eu am încercat să dau de tine! i-a spus ea. Mercy s-a întâlnit cu un prieten de-al tău care îți promisese bani pentru alimente. Dar, fiindcă tu erai deja plecat, a rugat-o pe ea să-i depună în contul tău. Când a auzit de cât ai nevoie, și-a dat seama că era mai mult decât plănuise să dea, dar când a deschis portofelul, a văzut că avea în el mai mult de 25 000 de dolari. Atunci, i-a dat banii de care aveai nevoie. Spune-ne acum numărul contului ca să-i depunem!

Ochii lui John s-au umplut cu lacrimi când a auzit ce frumos i-a răspuns Dumnezeu la rugăciune. I-a dictat numărul contului și i-a mulțumit ei și surorii lui pentru că au contribuit la împlinirea miracolului.

S-a întors repede la școală și a ajuns cu numai câteva minute înainte de închiderea casieriei. Avea inima ușoară și parcă plutea când se gândea că Dumnezeu făcuse o nouă minune pentru un tânăr care nu avea nimic altceva decât credință!

La Universitatea Solusi studiază peste 1 000 de studenți. Mulți dintre ei au ajuns acolo la fel ca John, prin credință. Campusul se extinde și este nevoie de mai mult spațiu în cantină. Vă mulțumim pentru darurile pe care le veți aduce în Sabatul al Treisprezecelea pentru lucrarea de acolo!

*John Mavesere era student la Teologie la Universitatea Solusi din Zimbabwe când a fost scrisă această experiență.
El îi slujește acum Domnului în patria lui.*

7 noiembrie

6. O perspectivă mai amplă (1)

N-am avut niciodată în plan să devin creștin. L-am cunoscut pe Dumnezeu la un liceu de stat cu internat. De fapt, am cunoscut o fată cu care mi-am dorit să fiu prieten. Mi-am făcut curaj s-o invit în oraș și m-am dus la sala de lectură ca s-o conving să iasă cu mine. Știam că era creștină, dar lucrul acesta nu mă deranja. Am găsit-o citind o broșură. Am luat loc lângă ea și am întrebat-o despre ce citea. Ea mi-a oferit o broșură, iar eu m-am prefăcut că citeam, ca s-o impresionez. Am invitat-o să iasă în oraș cu mine, dar ea a refuzat politicos și mi-a spus că

puteam să păstrez broșura. În seara aceea, mi-am luat timp s-o citesc. Era un studiu despre iad din seminarul „Vocea profeției”. M-am tulburat mult și nu am dormit bine în noaptea aceea.

Mi se întâmpla des să încalc regulamentul școlii și să intru în bucluc. Într-o sâmbătă dimineață, a doua zi după ce o invitasem pe această fată să iasă cu mine, m-am dus la administrație ca să văd dacă eram pe lista elevilor sancționați.

În timp ce citeam lista, a venit la mine un băiat și m-a invitat la un serviciu religios care avea loc atunci în amfiteatru. Nu-mi dau seama cum de-am acceptat invitația lui, pentru că nu mai intrasem într-o biserică de zece ani și nu eram interesat de religie. Am traversat campusul împreună și am intrat în amfiteatru. Nu știam că fata căreia îi propusesem să iasă cu mine cu o zi înainte era adventistă.

Mai departe s-a întâmplat ceva foarte straniu. Aveam în buzunar doi dolari pe care intenționeam să-i cheltuiesc pe băutură în seara aceea. Totuși, când a trecut coșul pentru daruri prin dreptul meu, m-am trezit că am dat și eu tot ce aveam. Mai târziu, mi-am dat seama că faptul acesta m-a ferit de băutură în weekedul acela.

Am aflat apoi că elevii care se strâneau acolo făceau mai mult decât să se roage și să cânte. Aveau un program pentru exploratori foarte bine pus la punct. M-am interesat de programul lor și am rămas și după-amiază ca să-i văd ce făceau. Sâmbăta următoare m-am înscris și eu în Clubul Exploratorilor. Toți au rămas foarte mirați.

Trebuie să știți că eu nu am acceptat invitația de a merge la biserică pentru că fata care-mi plăcea era adventistă, dar m-am bucurat când am văzut-o acolo. Ea s-a apropiat de mine și m-a ajutat să mă simt bine la biserică. Însă nu a acceptat să iasă cu mine.

Din prima zi în care am intrat în biserică, am decis să nu mai fumez și să nu mai beau. Îi mulțumesc Domnului că de atunci nu am mai consumat niciodată alcool și nu am mai fumat! Am încetat să mă mai văd cu vechii mei prieteni, iar ei mi-au făcut probleme din cauza interesului meu pentru religie. Au insistat să merg cu ei și au făcut tot ce le-a stat în putință ca să mă câștige înapoi. Dar eu am refuzat. Mi-am făcut noi prieteni la biserică și, după câteva luni, mi-am predat viața lui Hristos și am primit botezul. Aveam șaptesprezece ani la data aceea.

(Va continua.)

7. O perspectivă mai amplă (2)

După absolvirea liceului, am lucrat ca evanghelist cu literatură trei ani. Într-o zi, am făcut o vizită la un spital și am zărit o persoană care îmi părea cunoscută – era unul dintre foștii mei tovarăși de pahar, un prieten din copilărie, dar l-am recunoscut cu greu. Era bolnav de tuberculoză și de SIDA și era pe moarte. Am fost șocat să-l văd zăcând acolo inconștient. Era prea târziu să-i vorbesc despre Hristos. M-a urmărit o vreme gândul că, dacă m-aș fi împotrivit chemării lui Dumnezeu, aș fi putut ajunge la fel ca el. După câteva zile, vechiul meu prieten a murit. Experiența aceasta mi-a adâncit convingerea despre importanța de a răspunde chemării divine oricând și oriunde. Respingerea ei poate însemna moarte.

Planul meu era să lucrez toată viața ca evanghelist cu literatura. Până la urmă, foaia tipărită mă ajutase să-L cunosc pe Hristos! Însă Conferința locală m-a solicitat să păstoresc trei biserici. Nu aveam pregătire pastorală și nici nu-mi trecuse vreodată prin minte că aș putea face o astfel de lucrare. Mi-a fost greu să iau o decizie pentru că nu se potrivea deloc cu direcția în care credeam eu că mă conduce Dumnezeu. În final, am acceptat.

După câțiva ani de lucrare, Conferința m-a îndemnat să mă înscriu la Universitatea Solusi. M-am înscris, iar în vacanțe am susținut întâlniri de evanghelizare oriunde eram solicitat. S-a răspândit vestea că eram dispus să lucrez și am primit mai multe invitații. Am descoperit că îmi plăcea foarte mult acest tip de lucrare.

În timpul unei prezentări, vorbitorul ne-a provocat să ne lărgim perspectiva despre modul în care ne poate folosi Dumnezeu în lucrarea Sa.

– Nu vă puneți limite, spunea el, și nu-I puneți limite lui Dumnezeu.

Cuvintele acestea au fost provocatoare pentru mine. Cum îmi puteam lărgi mai mult perspectiva despre ceea ce aștepta Dumnezeu de la mine? El făcuse deja cu mult mai mult decât mă gândisem vreodată că ar fi posibil!

După câteva luni, am fost solicitat să susțin o campanie de evanghelizare în Africa de Sud. Când am verificat calendarul, mi-am dat seama că perioada stabilită cădea exact în sesiunea de examene. Nu le-am vorbit celor din Africa de Sud despre problema mea, pentru că

mă rugasem ca Dumnezeu să-mi extindă teritoriul, dar am postit și m-am rugat ca El să facă posibilă plecarea. Eram convins că va găsi o cale. Nici perioada de desfășurare a evanghelizării și nici sesiunea nu aveau cum să fie devansate. Dar Dumnezeu a lucrat pentru mine și am aflat că sesiunea a fost amânată cu o săptămână. Ce bucurie că puteam să slujesc în Africa de Sud și să susțin examenele fără probleme!

Evanghelizarea a fost o experiență binecuvântată. Nouăsprezece persoane și-au predat viața lui Dumnezeu. Cât de adevărat este că Dumnezeu mi-a extins teritoriul, mi-a lărgit perspectiva și a transformat un păcătos într-un instrument al puterii Sale!

Moses Muyunda și-a încheiat studiile de teologie și slujește acum ca pastor hirotonit în Zambia.

21 noiembrie

8. Mâna salvatoare a lui Dumnezeu (1)

Wesley Banda păstorea câteva comunități de țară în Malawi. El locuia împreună cu familia lui într-o casă cu două camere. În zonă nu exista energie electrică, iar soția lui pregătea hrana la un foc făcut afară.

Într-o seară, după cină, doamna Banda s-a întors la focul din curte ca să pregătească pentru a doua zi de dimineață *sadza*, o mâncare tradițională din porumb. Soțul ei era în camera din față și citea. Copiii stăteau liniștiți în casă și așteptau timpul pentru altar. Doar micul Joshua, în vârstă de cinci ani, adormise pe covor, la picioarele tatălui său.

Când pastorul Banda a aprins lampa cu parafină, singura lor sursă de lumină, a observat că flacăra sfârâia. Combustibilul se consuma rapid. A luat parafină și a umplut din nou rezervorul. Nu știa că era amestecată cu puțină gazolină. În timp ce o turna în rezervor, vaporii de gazolină s-au aprins și lampa a explodat în mâinile lui.

Instinctiv, pastorul Banda a aruncat lampa în colțul celălalt al camerei, dar hainele i-au luat foc. Soția lui a auzit explozia și când a ridicat privirea, soțul ei ieșea din casă cu hainele în flăcări. A aruncat imediat pe hainele lui un vas cu apă în timp ce el se tăvălea pe pământ. În scurt timp, focul a fost stins.

Copiii au ieșit din casă țipând: „Foc! Foc!” Focul cuprinsese camera din față. În agitația momentului, nimeni n-a observat că micuțul Joshua lipsea. După câteva clipe, doamna Banda a întors privirea spre ușa ca-

sei și l-a văzut pe băiat ieșind târâș din casă cu hainele de pe el arzând. A scos un țipăt, l-a luat în brațe și l-a afundat într-un vas cu apă. Focul s-a stins cu un sfârâit, dar micuțul Joshua avea arsuri serioase.

Vecinii au ieșit din case alarmați. S-au grăbit să ajute la stingerea incendiului, dar casa și bunurile din ea au fost distruse în cea mai mare parte.

În sat nu exista nici clinică și nici spital. Un vecin s-a dus în grabă acasă la un fermier care avea mașină. A bătut cu putere la poartă și l-a implorat să dea ajutor. El s-a suit imediat în mașină ca să-i ducă pe cei din familia Banda la spital. Aproape de miezul nopții, au ajuns la urgențe. Trecuseră patru ore de la explozie.

Când au văzut arsurile suferite de pastor și de băiat, medicii au dat din cap îngrijorați. Amândoi aveau arsuri grave, dar Joshua era cel mai afectat – avea arsuri întinse pe picioare, pe abdomen și pe piept și acestea îi provocau mari dureri. În timp ce îl tratau, ei încercau să-i pregătească pe părinți pentru eventualitatea că băiatul nu avea să supraviețuiască.

– Facem tot ce putem pentru fiul dumneavoastră, a spus medicul, încercând să-i menajeze, dar are arsuri atât de grave, că ar fi mai bine pentru el să moară.

– Nu! i-a răspuns doamna Banda pe un ton ferm. Dumnezeu i-a salvat viața. Dumneavoastră faceți ce trebuie să faceți, dar Dumnezeu îmi va salva copilul.

(Va continua.)

28 noiembrie

9. Mâna salvatoare a lui Dumnezeu (2)

Tratarea rănilor a fost aproape la fel de dureroasă ca arsurile. Asistentele le desfăceau bandajele în fiecare zi, înmuindu-le cu apă sărată. Pe urmă curățau cu blândețe arsura, ca să îndepărteze pielea moartă, prevenind astfel infecția. Asistentele au învățat-o pe doamna Banda să spele rănilor și să aplice tratamentul. Ea a rămas cu soțul și cu fiul ei în spital ca să le pregătească mâncare și să ajute la îngrijirea lor.

După două luni de zile, pastorul Banda a simțit că nu mai putea să stea la spital. Mușchii îi erau slăbiți și se deplasa greu, dar era îngrijorat de membrii bisericii.

După plecarea lui, soția și băiatul au rămas internați încă patru luni. Doamna Banda îi vorbea duios copilului în timp ce-i curăța și-i trata rănilor. Prezența ei i-a făcut bine băiatului și i-a dat speranță.

Separarea aceasta de câteva luni a fost grea pentru familie. Nu s-au putut vedea în tot acest timp, dar s-au rugat unii pentru alții.

Au trecut șase luni și Joshua a fost transferat la un spital de recuperare, unde timp de trei luni a făcut fizioterapie. Nu putea să meargă singur, dar a învățat să se deplaseze cu un cadru. Doamna Banda a început să se adapteze la noua rutină de terapie zilnică. Îi ținea picioarele în apă caldă, apoi îi întindea mușchii de la picioare. Era dureros, dar l-a încurajat să nu mai plângă și să cânte.

În cele din urmă, Joshua s-a întors acasă, dar mama a continuat să-l trateze și l-a îndemnat să meargă pe jos. Când îi vedea pe prietenii lui că se jucau afară, își dorea să iasă cu ei. După un an de zile de recuperare și terapie, a putut să meargă singur fără ajutor.

Și recuperarea pastorului Banda a durat mult. Mușchii de la picioare, care fuseseră afectați, nu îi mai permiteau să meargă cu bicicleta. Din acest motiv, deplasarea de la o biserică la alta îi era mult îngreunată. Cu toate acestea, bisericile lui au continuat să crească atât ca număr de membri, cât și în credință.

Pastorul Banda are convingerea că Dumnezeu a fost lângă fiecare dintre ei în acest necaz, oferindu-le încurajare, binecuvântare și vindecare.

– Dumnezeu ne-a binecuvântat chiar și în ceasul cel mai greu, ne spune el. După accident, când mi-am reluat slujirea ca pastor, biserica a prosperat și mai mult și au venit la credință mai mulți oameni.

Și doamna Banda este recunoscătoare pentru binecuvântările lui Dumnezeu din această perioadă dificilă.

– Îi mulțumesc lui Dumnezeu că mi-a salvat soțul și copilul, ne spune ea. Din experiența aceasta am învățat că este important să-mi iau mai mult timp pentru familie, spune ea. Am remarcat calitățile deosebite ale lui Joshua în timpul pe care l-am petrecut în spital. Spre exemplu, nu mi-am dat seama că are un talent deosebit la cântat decât atunci când l-am auzit cântând pe patul de spital. În perioada internării am devenit foarte buni prieteni unul cu altul și cu Dumnezeu.

Wesley Banda a studiat la Universitatea Solusi din Zimbabwe, iar acum lucrează ca pastor hirotonit în Malawi. Și soția lui, Oliva Banda, a participat la câteva cursuri când au stat în campus.

10. Strigătul deșertului Kalahari (1)

Valurile de căldură dansau deasupra nisipurilor fierbinți. Un boșiman negru și mic de statură se îndrepta cu pas hotărât spre răsărit, traversând marele deșert Kalahari, și își ridica mereu privirea spre micul nor cenușiu de pe cer. Sekoba urma instrucțiunile pe care le primise într-un vis. Un înger îi spusese să caute un om pe nume William, care avea să-l învețe despre Dumnezeu adevărat.

Asemenea înțelepților care au urmat o stea, Sekoba a urmat norul până când s-a oprit deasupra unui sat. Le-a spus localnicilor despre visul lui, dar ei l-au luat în râs. În noaptea aceea, îngerul i s-a arătat din nou și i-a spus să-și continue drumul spre răsărit. După ce a călătorit prin deșert o lună, l-a găsit pe pastorul William Moyo, care, la rândul său, fusese pregătit printr-un vis pentru venirea acestui om.

Pastorul l-a învățat pe Sekoba timp de mai multe săptămâni. Boșimanul i-a povestit despre modul minunat cum îl călăuzise Dumnezeu până atunci. În tinerețe, avusese o convingere interioară că trebuia să învețe să citească și să scrie, așa că acum putea să citească singur din Biblia pastorului. Cu câțiva ani în urmă, când se aflau într-o zonă în care leii le omorau vitele, a avut convingerea că o putere superioară îi stăpânea pe lei. El s-a rugat acestei puteri, iar leii au plecat. Când a aflat despre creștinism și a început să-L caute pe Dumnezeu cu ardoare, un înger i s-a arătat în vis și l-a condus la pastorul William.

După ce a aflat despre vestea bună a mântuirii, Sekoba l-a luat pe pastorul William cu el ca să le vorbească și membrilor familiei lui despre Dumnezeu și să-i pregătească pentru botez. În acest fel, cu ocazia unei adunări de tabără din 1948, primii convertiți dintre boșimani au intrat în apa botezului.

Boșimani sunt niște oameni scunzi, cu o înălțime medie de 1,50 m, care rătăcesc în grupuri mici, vânând și culegând fructe sălbatice. Ei sunt un popor nomad care a învățat să supraviețuiască în zona deșertică dificilă din Botswana.

Clima Botswanei este în general uscată. În deșertul Kalahari, situat în sud-vestul țării, precipitațiile medii anuale sunt foarte scăzute: sub 230 mm. Timp de mulți ani, ei au avut contact cu adventiștii de ziua a șaptea prin medicii devotați de la Spitalul Kanye. Săptămâna următoare, dr. K. Seligman ne va relata o întâmplare adevărată. *(Va continua.)*

11. Strigătul deșertului Kalahari (2)

Razele fierbinți ale soarelui se revărsau necruțătoare peste bărbatul scund care înainta tiptil, cu arcul în mâini. După trupul slab și plin de zbârcituri, dădea impresia că ar avea în jur de șaptezeci de ani, dar el era obișnuit cu lipsa de apă și hrană și avea reflexe vii.

Purtând cu el înțelepciunea acumulată de strămoșii lui, se apropia încet de mica turmă de căpriori care pășteau. Când a ajuns destul de aproape, și-a potrivit săgeata otrăvită în arc, a ochit și a tras. Ținta a fost lovită, dar, cum pielea căpriorului era tare, săgeata nu a pătruns adânc. Căpriorul s-a uitat în jur și l-a atacat pe boșiman, luându-l în coarne și scuturându-l cu putere până când l-a sfârtecat și i-a tăvălit intestinele prin nisip și pietriș. După plecarea căpriorului, omul s-a ridicat cu greu în picioare și, ținându-și măruntaiele strâns, a plecat să ceară ajutor la singurul spital pe care îl știa: spitalul adventist aflat la câțiva kilometri depărtare!

Când a ajuns la spital, era la un pas de a-și pierde cunoștința. Îngrozite, cadrele medicale l-au transportat imediat la sala de operații, uimite de puterea lui de rezistență. Chirurgul s-a rugat fierbinte în timp i-a curățat intestinele, le-a așezat înapoi în cavitatea abdominală și a cusut rana. Știa că numai Dumnezeu putea să-l vindece.

După o îngrijire medicală atentă și multă rugăciune, boșimanul s-a vindecat și s-a întors la familia lui, fără să dea vreun semn că ar fi cunoscut dragostea lui Dumnezeu pe parcursul internării.

După câteva luni, un bărbat scund cu o cicatrice mare pe abdomen a adus la spital un șir de mărgele lung de peste un metru, lucrat cu minuțiozitate cu unelte primitive, ca semn al recunoștinței sale pentru medicul care îl salvase.

O parte din darurile care se vor strânge la colecta din Sabatul al Treisprezecelea va ajuta la construirea unei școli primare adventiste în Botswana. Vă rugăm, faceți planuri ca să aduceți un dar generos în Sabatul al Treisprezecelea!

Dr. K. Seligman este medic în Gaborone, Botswana.

12. Toate lucrează împreună spre binele nostru

Ca mulți alți tineri africani, Siyoka migrase din satul natal într-un oraș, în căutarea unui loc de muncă. Stătea în gazdă la niște rude și trimitea tot ce putea acasă, la mama lui, rămasă văduvă, și la cei doi frați ai lui mai mici.

Primul lucru care l-a atras la prezentările susținute de pastorul Mbena a fost muzica. Iar când a aflat despre Isus, s-a gândit mult timp ce frumos ar fi să meargă la cer împreună cu El. Se gândea cum va fi în paradis, când nu-i va mai fi foame și frică niciodată, și când nu va mai fi trist și singur.

La sfârșitul prezentărilor, Siyoka a decis să se întoarcă acasă și să meargă la școală pentru ca, într-o zi, să devină pastor. Prezbiterul local care a avut grijă de participanții la evanghelizare a crezut că tânărul și-a pierdut interesul pentru biserică după ce a părăsit orașul.

Ca să-și poată plăti taxele școlare, Siyoka muncea oriunde se putea, dar și în grădina familiei. Însă în anul acela nu a plouat.

Atunci au fost loviți de foamete. Mulți au murit și mulți alții, inclusiv Siyoka, s-au îmbolnăvit. Mama lui a fost disperată văzându-l că era pe moarte. A reușit să-l ducă la spitalul din orașul cel mai apropiat. Acolo l-a găsit pastorul Mbena, care venise să-i viziteze pe câțiva membri ai bisericii.

După ce i-a povestit ce i s-a întâmplat, Siyoka i-a spus cu glas pierdut, dar cu fața strălucitoare de bucurie:

– Dumnezeu este bun, pastore Mbena. El m-a ocrotit în timpul foametei și acum mă va ajuta să supraviețuiesc ca să-mi văd sătenii botezați. Veți veni în satul meu, nu-i așa?

– Da, Siyoka, trebuie să vin în satul tău și să țin o evanghelizare pentru ca oamenii să afle despre Isus, i-a răspuns pastorul cu afecțiune.

– Dar ei îl cunosc deja pe Isus, frate pastor! l-a asigurat Siyoka. Douăzeci și cinci de persoane sunt pregătite deja pentru botez. Le-am spus tot ce am învățat la prezentările dumneavoastră și i-am învățat și cântările! M-am întâlnit cu ei în fiecare Sabat. Chiar și când foametea s-a înrăutățit ne-am rugat, iar Dumnezeu a răspuns rugăciunilor noastre. El m-a adus aici ca să vă găsesc pe dumneavoastră. Când veniți la noi?

Pastorului Mbena nu-i venea să creadă ce auzea. Băiatul acesta, care avusese atât de puțin timp la dispoziție ca să-L cunoască pe Dumnezeu, devenise predicator al Său! Când Siyoka s-a însămătoșit, pastorul a mers până acasă la el. Le-a făcut vizite sătenilor și a descoperit că fu-

seseră bine învățați. Ce zi extraordinară a fost aceea când Siyoka și cei douăzeci și cinci de convertiți ai lui au primit botezul!

Experiența aceasta a fost consemnată de Charlotte Ishkanian.

26 decembrie

13. Acum este timpul!

Debora, o adventistă de ziua a șaptea, tânjea de dor după biserica ei. Se căsătorise cu un necredincios și se mutase împreună cu el într-o zonă unde nu exista nicio biserică adventistă.

După mai mulți ani, câțiva adventiști care se prezentau ca fiind Echipa „Acum este timpul” au hotărât să susțină o evanghelizare în zona aceea. În prima seară, soțul lui Deborei se afla prin preajmă și a intrat. Cu toate că era amețit de băutură, și-a dat seama că prezentările erau conduse de membrii bisericii din care făcea parte soția lui și a început să strige:

– Unde ați fost până acum? Soția mea este adventistă și vă așteaptă de ani de zile să veniți!

Unul dintre organizatori l-a convins să iasă din sală ca să nu tulbure întâlnirea și, în final, i-a dat o Biblie pentru soția lui.

În noaptea aceea, Debora a visat că soțul ei îi aducea o Biblie. S-a trezit și se gândea la vis. Soțul ei nu ar fi dat nicidecum banii pe o Biblie.

Pe la ora 2 noaptea, a sosit și soțul ei și i-a dat Biblia, exact așa cum visase! Entuziasmată de acest semn al grijii lui Dumnezeu, nu a mai putut să doarmă și s-a ridicat din pat, dornică să afle unde se ținea evanghelizarea.

A aflat și a ajuns acolo devreme dimineața. I-a găsit pe predicatori și a studiat Biblia împreună cu ei plină de elan. A decis ca de atunci înainte să-I slujească fără nicio opreliște Dumnezeului care îi vorbise în vis.

Soțul ei era tolerant, dar părinții lui s-au supărat. I-au ars toate hainele, inclusiv pe cele pe care i le dăduseră membrii echipei de evanghelisti. Când au înțeles că Debora nu avea să renunțe la credința ei, au alungat-o din casă și au cumpărat altă soție pentru băiatul lor, dar, văzând că el nu era fericit, s-au domolit și au reprimat-o pe Debora ca noră.

Soțul ei s-a bucurat, dar nu a arătat niciun interes pentru religie. Totuși, pe măsură ce ea a căutat să-l mulțumească și să-i intre în voie, viața ei creștină frumoasă de ajutorare a semenilor l-a impresionat și a decis să devină adventist de ziua a șaptea. Astăzi, lucrează împreună cu Debora pentru a le vorbi altora despre dragostea lui Dumnezeu.

Debora și soțul ei trăiesc într-o țară din Africa.

OCTOMBRIE

1. J. Faptele ap. 4:13
2. V. Deuteronomul 4:29
s. a. B 18:55, CT 18:45, IS 18:48, MS 19:01,
SM 19:07, DJ 19:05, AR 19:14

3. S. Matei 13:45,46
s. a. B 18:54, CT 18:44, IS 18:46, MS 18:59,
SM 19:05, DJ 19:03, AR 19:12

4. D. Filipeni 3:8
5. L. 1 Corinteni 3:11
6. M. 1 Corinteni 3:14,16
7. M. Iacov 4:14,15
8. J. Iov 28:28
9. V. Matei 19:29
s. a. B 18:43, CT 18:33, IS 18:35, MS 18:47,
SM 18:53, DJ 18:52, AR 19:00

10. S. Luca 11:4
s. a. B 18:41, CT 18:31, IS 18:33, MS 18:45,
SM 18:51, DJ 18:50, AR 18:59

11. D. Filipeni 3:12,13
12. L. Tit 2:12
13. M. Ioan 14:27
14. M. 1 Ioan 2:15
15. J. 1 Corinteni 1:30,31
16. V. Ecclesiastul 7:8
s. a. B 18:31, CT 18:21, IS 18:21, MS 18:34,
SM 18:39, DJ 18:40, AR 18:48

17. S. 2 Timotei 1:8
s. a. B 18:29, CT 18:19, IS 18:19, MS 18:32,
SM 18:37, DJ 18:38, AR 18:46

18. D. Luca 17:21
19. L. Efeseni 3:12
20. M. Matei 9:9,13
21. M. 1 Samuel 15:22
22. J. 1 Corinteni 2:12
23. V. Psalmii 92:4,5
s. a. B 18:19, CT 18:09, IS 18:09, MS 18:22,
SM 18:26, DJ 18:28, AR 18:35

24. S. Matei 25:7-9,13
s. a. B 18:17, CT 18:08, IS 18:07, MS 18:20,
SM 18:25, DJ 18:27, AR 18:34

25. D. 2 Petru 3:18
26. L. Matei 7:13,14
27. M. Proverbele 14:12
28. M. Ecclesiastul 2:11
29. J. 1 Petru 1:8,9
30. V. 1 Ioan 3:2
s. a. B 17:08, CT 16:59, IS 16:57, MS 17:10,
SM 17:15, DJ 17:18, AR 17:24

31. S. Romani 12:18
s. a. B 17:07, CT 16:57, IS 16:55, MS 17:09,
SM 17:13, DJ 17:16, AR 17:23

NOIEMBRIE

1. D. Matei 11:29
2. L. Filipeni 4:7
3. M. Psalmii 30:11,12
4. M. 2 Timotei 1:9
5. J. Efeseni 6:2,3
6. V. 2 Împărați 20:15
s. a. B 16:59, CT 16:49, IS 16:47, MS 17:00,
SM 17:04, DJ 17:08, AR 17:14

7. S. Ioan 14:21
s. a. B 16:58, CT 16:48, IS 16:45, MS 16:59,
SM 17:02, DJ 17:07, AR 17:13

8. D. Romani 12:21
9. L. Numeri 6:24-26
10. M. Psalmii 121:5
11. M. Ioan 6:37
12. J. Psalmii 149:9
13. V. Ioan 5:44
s. a. B 16:51, CT 16:41, IS 16:37, MS 16:51,
SM 16:54, DJ 17:00, AR 17:05

14. S. Matei 16:24
s. a. B 16:50, CT 16:40, IS 16:36, MS 16:50,
SM 16:53, DJ 16:59, AR 17:04

15. D. Faptele ap. 11:26
16. L. Psalmii 84:2
17. M. Evrei 12:6
18. M. Evrei 12:9,10
19. J. 1 Corinteni 7:29-31
20. V. Matei 20:28
s. a. B 16:44, CT 16:35, IS 16:30, MS 16:44,
SM 16:47, DJ 16:54, AR 16:58

21. S. Ioan 10:10,11
s. a. B 16:43, CT 16:34, IS 16:29, MS 16:43,
SM 16:46, DJ 16:53, AR 16:57

22. D. Efeseni 3:14-16
23. L. 2 Corinteni 9:11
24. M. Luca 17:17,18
25. M. 1 Tesaloniceni 1:5
26. J. Deut. 34:7,10
27. V. Iosua 1:8
s. a. B 16:39, CT 16:30, IS 16:24, MS 16:39,
SM 16:41, DJ 16:49, AR 16:53

28. S. Matei 20:27
s. a. B 16:39, CT 16:30, IS 16:24, MS 16:38,
SM 16:40, DJ 16:48, AR 16:52

29. D. Matei 23:11,12
30. L. Iacov 1:12

DECEMBRIE

1. M. Matei 24:44
2. M. Romani 8:31,37
3. J. Efeseni 1:18,19
4. V. Efeseni 5:27
s. a. B 16:37, CT 16:27, IS 16:21, MS 16:35,
SM 16:37, DJ 16:46, AR 16:50

5. S. 1 Ioan 2:14
s. a. B 16:36, CT 16:27, IS 16:21, MS 16:35,
SM 16:37, DJ 16:46, AR 16:49

6. D. 1 Timotei 3:15
7. L. Psalmii 115:1
8. M. 2 Timotei 2:19
9. M. 1 Împărați 19:18
10. J. 1 Împărați 17:14
11. V. 1 Corinteni 16:14
s. a. B 16:36, CT 16:27, IS 16:20, MS 16:34,
SM 16:36, DJ 16:45, AR 16:49

12. S. Efeseni 6:14
s. a. B 16:36, CT 16:27, IS 16:20, MS 16:34,
SM 16:36, DJ 16:46, AR 16:49

13. D. Isaia 12:2
14. L. Psalmii 119:10
15. M. Tit 2:13
16. M. Evrei 6:11
17. J. Matei 6:30-32
18. V. Ioan 14:2,3
s. a. B 16:37, CT 16:28, IS 16:21, MS 16:36,
SM 16:37, DJ 16:47, AR 16:50

19. S. Luca 18:8
s. a. B 16:38, CT 16:29, IS 16:21, MS 16:36,
SM 16:38, DJ 16:47, AR 16:50

20. D. Geneza 1:27,28
21. L. Psalmii 8:4,5
22. M. Geneza 18:25
23. M. Ioan 7:38
24. J. Matei 10:39
25. V. Isaia 9:6
s. a. B 16:41, CT 16:32, IS 16:24, MS 16:39,
SM 16:41, DJ 16:50, AR 16:53

26. S. Ioan 15:7,8
s. a. B 16:41, CT 16:32, IS 16:25, MS 16:40,
SM 16:41, DJ 16:51, AR 16:54

27. D. Ioan 3:19-21
28. L. Galateni 6:7
29. M. Psalmii 103:15,17
30. M. Ecclesiastul 12:1
31. J. Psalmii 90:12